

Preot Ilie ILISEI

OSTENELI SACERDOTALE

Ediție revăzută, adăugită și îngrijită de Grigore Ilisei,
cu o prefață a Preasfințitului Părinte Timotei Prahoveanul

Carte apărută cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2025

PR. ILIE
ILISEI

EXEMPLARA SLUJIRE A UNUI PREOT

Cuvintele Mântuitorului Iisus Hristos străbat veacurile și bat mereu la ușa inimii noastre. Adeseori o găsesc închisă, dar Domnul așteaptă ca noi să fim dornici a ne împărtăși de cuvântul Său dumnezeiesc, de aceea tezaurul liturgic al Bisericii Îl numește Îndelung-răbdător și Mult-milostiv. Din scrierile Noului Testament desprindem porunca Mântuitorului adresată ucenicilor Săi de a merge și propovădui în fiecare cetate, dar tot aici se vorbește și despre venirea unor slujitori vrednici: *Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini; rugați deci pe Domnul secerișului ca să scoată lucrători la secerișul Său.*

Un astfel de lucrător în ogorul Domnului a fost, la sfârșitul mileniului al doilea, și preotul Ilie Ilisei. Făcea parte dintr-o pleiadă numeroasă de slujitori ai sfântului altar, în vremuri grele, când vânturile amenințau corabia ce mergea printre valurile învolburate spre limanul mântuirii. A fost un om așa cum sunt toți oamenii purtători de trup și viețuitori în lume, dar aspirațiile și jertfelnica slujire îl așază mai presus de lucrurile obișnuite pe care le întâlnim la tot pasul. Câteva aspecte ale vieții și lucrării sale rețin atenția confracților slujitori și a obștii credincioșilor pe care i-a păstorit.

De la începutul slujirii preoțești până în cea din urmă zi a itinerariului său prin viață, preotul Ilie Ilisei a fost *robit* la inimă de sacerdotala slujire. Un fior străin lumii acesteia i-a inundat întreaga ființă. Râvna casei lui Dumnezeu l-a mistuit, de aceea petrecea zi de zi în biserică momente îndelungate, dar mai ales în duminici

și sărbători. Venea uneori în zorii zilei să deschidă biserica, pregătea totul pentru slujbă, iar în sezonul rece aprindea și focul în sobe, cu două-trei ceasuri înainte de începerea slujbei. Parohia nu-și permitea să angajeze un paracliser permanent, de aceea, în multe situații, preotul și soția sa Nadejda împlineau toate cerințele, inclusiv cele legate de curățenie și întreținere.

OSTENELI
SACERDOTIALE

În ceea ce privește latura liturgică, părintele Ilie Ilisei era un bun slujitor, cunoscător al tipicului și al rânduielilor de cult. Avea multă răbdare la rugăciune și oficia slujbele fără grabă, respectând parcursul întreg al tipicului, nu doar la Liturghie, ci și la Sfintele Taine și la ierurgii. O pomenire sau un parastas durau destul de mult, la fel și celelalte slujbe pe care le săvârșea frecvent. La sfârșitul zilei, obosit de atâtea osteneli, rostea mai greu cuvintele, dar niciodată nu omitea ceva. Slujea cu multă responsabilitate, conștient de prezența și lucrarea lui Dumnezeu, Cel nevăzut, dar de față. Când primea un bănuț, îl chivernisea cu multă răspundere; elibera pe loc chitanță sau, dacă nu avea chitanțierul la el, trimitea în zilele următoare printr-un cunoscut chitanța justificativă. Numai în acest mod a reușit să repare biserica și să zidească casă praznicală în parohia Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil (Fălticeni Vechi). Posibilitățile enoriei erau modeste. Cu toate acestea, a reușit să adune la strana bisericii mari psalți dintre care amintim, așa cum am făcut și cu alte împrejurări, pe Mihai Mușat, Gheorghe Dascălu, Ștefan Gavriliu, Vasile Nohai, Petrea Trifan, Aglăița-Eufrosina Casian, alun-gată din mănăstire de regimul comunist, sau credinciosul și nelipsitul Constantin Creangă. Cântările de atunci, ce se înălțau către ceruri, parcă le aud și acum cu ne-pământești ecouri. Atmosfera de trăire și de slujire de la Fălticeni Vechi nu era singulară în Fălticeni. Se în-tâlneau și la alte parohii preoți exemplari și cântăreți

PR. ILIE
ILISEI

de ținută, dar părintele Ilie Ilisei avea o particularitate care nu se raporta la oameni, ci la Dumnezeu. Slujirea lui avea drept scop în primul rând preamărirea lui Dumnezeu Cel în Treime și apoi slujirea oamenilor.

Un alt dar, așa zice definitoriu, al preotului Ilisei a fost iubirea podoabei casei lui Dumnezeu, iubire desprinsă din Rugăciunea amvonului: *Binecuvintează, Doamne, pe cei ce iubesc podoaba Casei Tale*. Ctitor, ziditor și restaurator de biserici, acest misionar a lăsat urme grăitoare în toate parohiile în care a păstorit, cu precădere la poalele munților Stânișoarei și la Fălticeni Vechi. Nu voi uita imaginea șantierelor de la biserică, cu schelă în interior și exterior, cu pictură în frescă și mobilier unicat, o culme a artistului Mihai Mușat, așa cum spunea fericitul întru pomenire patriarh Teoctist, pe atunci mitropolit al Moldovei și sfințitor al acestor lucrări, în ziua de 13 noiembrie 1977, la cea dintâi târnosire săvârșită după întronizarea sa la Iași. Marele ierarh avea să-și amintească, după mulți ani, de sfințirea de la Fălticeni Vechi și de părintele Ilisei. A făcut această mărturisire când am petrecut o zi de neuitat la Reședința Sfintei Patriarhii împreună cu iubitul și dăruitul fiu al preotului, scriitorul și omul de radio-televiziune, Gri-gore Ilisei.

În anii slujirii a lucrat în ogrorul Domnului cu timp și fără timp, rămânând însă proiecte pe care nu le-a putut realiza, întrucât la aproape opt ani de la ziua sfințirii bisericii părintele a trecut la cele veșnice. L-am văzut muncind în biserică sau în curtea acesteia, pe schelă, la treburile obișnuite, secondat de harnica și priceputa preoteasă Nadejda. Când unul, când celălalt erau diriginți de șantier, dar, în același timp, muncitori care trudeau de dimineața, până târziu. În anumite situații, părintelui Ilisei și doamnei Nadejda li se alăturau câțiva credincioși care lucrau pe șantier sau în

livada parohiei, mai ales la vremea străngerii roadelor. Din propriile amintiri, pot mărturisi că lucrările mari de la biserica Fălticenilor Vechi s-au făcut cu oameni puțini și posibilități modeste. O muncă impresionantă, îndelungată - 30 de ani doar la ultima parohie și aproape 50 de ani în total - a fost pusă sub semnul unei astfel de conduite. Mai pot adăuga că, în anii '70-'80 ai veacului XX, biserica Fălticeniei Vechi era cea mai împodobită și curată dintre toate bisericile orașului aflat în ținutul livezilor nesfârșite.

OSTENELI
SACERDOTIALE

Preotul Ilie Ilisei a trăit smerit. Casa din strada Maior Ioan nu avea nimic spectaculos. Umbla mereu în ținută modestă, cu pălărie vara și căciulă de miel iarna. În geanta de piele maro se găsea în permanență un epitrahil, un molitfelnic uzat și o sfântă cruce. Veșmintele liturgice erau și ele modeste și puține. Era, de altfel, perioada când stofele bisericești se găseau foarte greu, deși părintele a primit, în ultimii ani ai vieții, câteva veșminte noi pe care le purta numai la sărbători.

Părintele Ilisei a fost și ospitalier, găzduind în casa sa câteva rudeni din Mălini. I-a ajutat pe semeni în măsura posibilităților de atunci. Se bucura mai ales de vizitele fiului său stabilit la Iași și încredințat cu rosturi înalte în cetatea celor șapte coline. Pe lângă casă avea câțiva butuci de vie din care făcea un vin dulceag și o livadă cu pomi fructiferi pentru trebuințele casei. Condițiile în care a trăit au fost modeste. Îngrijea straturile de zarzavat și le uda vara cu apă din fântână. Doar către sfârșitul vieții mai avea câte un ajutor sporadic pentru muncile gospodărești.

Preotul Ilie Ilisei își pregătea predicile pentru duminici și sărbători pe care le rostea, în unele cazuri, în fața puținilor oameni (enoriași), 15 sau 20 la număr, ori mai mulți, de câteva ori pe an. Predica o rostea indiferent de mulțimea credincioșilor prezenți la Sfânta

PR. ILIE
ILIEI

Liturghie. Era întocmită după modelul omiletic învățat la Facultatea de Teologie din Cernăuți, respectându-se momentele logice ale unei omilii. La fel se întâmpla când trecea din lumea aceasta un credincios din parohie. Cerea datele persoanei și întocmea un necrolog amănunțit. Lucra cu atenție la predici și regret că multe din ele nu s-au păstrat. Erau presărate cu citate scripturistice și ziceri patristice. Insista foarte mult ca oamenii să participe la sfintele slujbe. Chiar dacă cineva era evlavios, dacă nu frecventa biserica, nu primea Sfânta Împărtășanie. Era riguros și, aș spune, exagerat de conștiincios. În ceea ce privește ținuta sa la Liturghie, îmi amintesc că îngenunchea de multe ori la slujbe, citea cu atenție rugăciunile de taină, obligând strana să repete cântările. Mai adaug că lăcrima uneori, așa cum lăcrima și preoteasa Nadejda care stătea ultima, lângă ușa bisericii. Săvârșea rânduiala Proscomidiei în liniște, dis-de-diminează, când nu era nimeni în biserică, pomenind cu atenție numele celor vii și al celor adormiți, pe care credincioșii îi încredințau sfinției sale.

Chiar dacă era aspru la prima vedere, își întemeia purtarea pe rigurozitatea canoanelor și pe actualitatea cuvintelor Mântuitorului care răsună permanent, chemând oamenii să moștenească împărăția cerurilor. Pentru a nu părea triumfaliști și lipsiți de realism, voi spune că părintele a luptat și cu lipsurile sale. Era o fire singuratică, comunica mai greu cu alții, era zgârcit la vorbe și uneori năpădit de probleme, încercări și neîmpliniri. Viața lui a cunoscut numeroase măhniri, iar drumul său a dus uneori pe buză de prăpastie. Cine este însă desăvârșit în toate? Doar Fiul lui Dumnezeu a fost fără de păcat. Oamenii sunt dator să lupte cu încercările de tot felul, iar lupta se sfârșește doar la ușa mormântului.

Preotul Ilie Ilisei a fost ca un miel trimis în mijlocul lupilor, dar se întărea prin cuvintele Mântuitorului: *Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă, și cel ce se leapădă de voi, se leapădă de Mine, iar cel ce se leapădă de Mine, se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.* Aceste cuvinte rostite de mai Marele păstorilor sunt categorice. Cine ascultă de preot ascultă de Cel în numele căruia preotul vorbește, cine se leapădă de preot se leapădă de Domnul și de Părintele Său. După ce Mântuitorul i-a trimis pe ucenici să propovăduiască în numele Său, unii s-au întors cu bucurie zicând: *Doamne, și demonii ni se supun în numele Tău...* Cuvintele pe care Fiul lui Dumnezeu le-a spus sunt de-a dreptul covârșitoare: *Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în Ceruri...*

Numele voastre sunt scrise în ceruri! Acesta este marele dar pe care-l primesc ucenicii Lui! Cred că numele părintelui Ilie Ilisei și al celor care au ostenit împreună cu el sunt scrise în ceruri. Mai mult decât atât nimeni nu poate dobândi. A fost un preot venerabil care putea împărtăși altora din experiența lui. Ne aducem aminte de el, pomenindu-l și căutând să urmărim lumina din viața sa.

*

Câte nu s-ar putea spune despre părintele Ilie Ilisei; păcat că mulți dintre cei care l-au cunoscut nu mai sunt... El face parte dintr-o generație de aur a preoției care s-a școlit la Cernăuți, acolo unde funcționa cea mai vestită Facultate de Teologie a vremii, o *Sorbona*, sau un *Oxford* din zilele noastre. Ajungeau acolo nu doar fii unor mari demnitari, ci mai ales fii de țărani dornici să învețe *cuvântul adevărului*.

Ce minunat ar fi fost dacă o parte dintre colegii și prietenii părintelui Ilie Ilisei din vremea aceea, de la Cernăuți ar fi scris despre el câteva rânduri. Însă prin

PR. ILIE
ILIEI

rânduiala lui Dumnezeu și prin dragostea fiului său, un atent mănuiitor al condeiului și un cinstitor al memoriei multora, s-au adunat între paginile acestei cărți pe lângă cuvintele părintelui Ilie Ilisei și mărturii ale celor care l-au cunoscut, multe dintre ele de o rară frumusețe. Împreună vorbesc despre viața și lucrarea acestui preot harnic din Ținutul Fălticenilor.

A fost pentru el o mare bucurie să știe că fiul său îi continuă lucrarea de propovăduitor al cuvintelor vieții veșnice, deși nu ca preot, cum ar fi fost poate cel mai potrivit, ci asumându-și nobila lucrare de scriitor ade-vărat, care strânge în paginile sale frumuseți izvorâte mai ales din filele Sfintei Evanghelii, dar și din educa-ția primită tocmai într-o familie sacerdotală. S-au mai adăugat în această carte cuvintele unor oameni ai Bi-sericii, cărturari, academicieni, profesori, oameni care l-au vizitat, sau l-au cunoscut, cei mai mulți dintre ei având legături cu Ținutul Fălticenilor. Așa s-a creio-nat chipul său lăuntric ca într-o icoană, pentru că este iconică imaginea unui preot care a slujit cu vrednicie Biserica într-o perioadă de furtună.

La distanța multor ani de când părintele și-a împli-nit misia preoțească la Fălticeni, am găsit de cuviință să vin și eu cu un smerit semn de cinstire, câteva pa-gini în cartea care s-a izvodit prima dată în anul 2009, când părintele ar fi împlinit 95 de ani, reeditată acum după 10 ani, la 105 ani de la nașterea sa. Mă bucur să aștern pentru noua ediție predoslovie și aduc la lumină și alte amintiri, cele care ne arată că iubirea și rugăciunea sunt mai tari decât moartea. Un mare profesor de Teo-logie spunea că *oamenii nu mor atunci când sunt așezați în morminte, ci mor atunci când sunt uitați*.

Această neuitare, venită din partea rudeniilor, a cunoscuților și apropiaților, a celor care l-au întâlnit la biserica de la Fălticeni Vechi, sau în alte locuri ale vieții

lor, vorbește despre iubirea care niciodată nu moare, după cum spunea marele apostol al neamurilor, Sfântul Pavel, în Epistola întâi către Corinteni (I Corinteni, cap. XIII, 8).

OSTENELI
SACERDOTIALE

Dintre toți slujitorii Bisericii născuți la Mălini, sau în Ținutul Fălticenilor, doar preotului Ilie Ilisei i se întocmește pentru a doua oară o carte. Această carte este de fapt încredințarea că numele lui s-a scris și în *Cartea Vieții* de lângă Tronul Mielului.

Cei care vor citi cuvintele rostite de părintele Ilisei într-o perioadă în care era greu să predici, iar omiliile erau atent monitorizate de către mai marii acelor vremuri, dar și aceste aduceri aminte, se vor întâlni cu un preot minunat care a slujit aproape o jumătate de veac în Ținutul Fălticenilor de care era profund legat. Sunt acei slujitori de vocație pe care Biserica Ortodoxă Română îi cinstește în anul comemorativ 2019, alături de învățătorii și primarii harnici, alături de toți ceilalți slujitori care au înțeles cuvintele izvorâte din *Cuvântul care s-a făcut trup și s-a sălășluit întru noi și am văzut slava Lui, slavă ca Unuia născut din Tatăl plin de har și de adevăr*.

† Timotei Prahoveanu
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor

PR. ILIE
ILIEI

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE VREMEA PENTICOSTARULUI

Frați creștini,

Două sunt evenimentele capitale prin care Iisus Hristos ne-a împăcat cu Dumnezeu și ne-a dat mântuirea. Nașterea lui Iisus mai presus de fire din Fecioara Maria prin lucrarea Duhului Sfânt și Învierea Lui din morți. Iisus a dovedit, în adevăr, că este Dumnezeu și om, Răscumpărătorul sau Mântuitorul, făgăduit lui Adam și Evei, care a zdrobit capul șarpelui, adică al diavolului. El a venit în lume *la plinirea vremii*, atunci când fusese rânduit de Dumnezeu din veci ca să vină. Din descrierea vieții Mântuitorului, așa cum ne-o dau cele 4 Evanghelii, reiese clar că el n-a fost numai om, ci și Dumnezeu în una și aceeași persoană, în unul și același timp. *Tot la plinirea vremii* El a vroit să îndure moarte rușinoasă de răstignit între doi tâlhari, pentru ca prin umilința aceasta să ne răscumpere, iar prin Învierea Sa să ne deschidă nouă ușile raiului. Căci Învierea lui Hristos ne întărește în credință într-o viață după moarte: *dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința noastră* spune Pavel Ap. (I Cor 15, 17).

Frați creștini,

Timpul acesta, în biserica noastră creștină ortodoxă se cheamă Penticostar, sau Cincizecime, adică timpul din Duminica Paștilor până la Duminica I după Rusalii. Acum se face slujba în biserici din Cartea numită *Penticostar*. Evenimentele pe care ni le descrie *Penticostarul*

sunt deosebit de însemnate: însă între toate este covârșitoare sărbătoare a Învierii Domnului. Natura și firea sunt îmbrăcate în haina albă de sărbătoare a primăverii, a veseliei. *Astăzi totul s-a umplut de lumină și cerul și pământul...* Toată făptura se veselește și sărbătorește Ziua Învierii. Hristos a înviat! strigă toată lumea. Imnul acesta îl șoptește natura de primăvară, clopotele și suflutele noastre șoptesc tainic melodia biruitoare a Învierii Domnului. Paștile însemnează mișcarea și armonia universală în lumea fizică ca și cea morală, triumful vieții asupra morții, a luminii împotriva întunericului. Hristos a înviat! Soarele Dreptății a răsărit din întunericul mormântului și a luminat toate îndoielile și neputințele sufletului. Prin Învierea Sa, Iisus Hristos a dovedit că El este Fiul lui Dumnezeu și Mesia cel făgăduit, Mântuitorul lumii, Biruitorul păcatului, al morții, al iadului și Isvorul vieții omului. Prin Învierea Sa a dovedit că învățătura lui despre învierea morților, despre viața cea de apoi, despre fericirea dreptilor, despre biruința binelui asupra răului, este adevărată. Așadar, Învierea lui Hristos pune în lumină toată slujirea lui obștească de pe pământ. Prin Învierea Sa, Iisus luminează și calea vieții omenești. El ne-a demonstrat că viața oamenilor nu se încheie aici pe pământ, ci se prelungește și după moarte. Dacă a înviat Hristos, vom învia și noi. *Acum, Hristos s-a sculat din morți, începătura celor morți s-a făcut.* (I Cor. 15, 2) Învierea lui Hristos făgăduiește oamenilor viața de apoi, lumină și bucurie și ne spune că, întocmai precum Hristos, noi toți vom învia. Mare este însemnătatea Învierii lui Hristos. Ea dovedește Dumnezeirea lui Iisus. Acesta este izvorul învierii noastre și făgăduința fericirii veșnice pentru cei buni. Iisus n-a avut trebuință de nimeni. El înviază singur, cu a Sa putere.

Pecetile întregi rămân mormânt, straja la fel cum a fost așezată, piatra monolită pe mormânt și marama și

OSTENELI
SACERDOTIALE

CUPRINS

<i>Câteva precizări privitoare la ediția a treia</i> (de Grigore Ilisei)	5
<i>Exemplara slujire a unui preot</i> (de Preasfințitul Timotei Prahoveanul)	8

1

OMILII ȘI CUVINTE DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Predică la Nașterea Domnului	19
Panegiric la Botezul Domnului	23
Predică la Sfinții Trei Ierarhi	30
Cuvânt duhovnicesc în Duminica lăsatului sec de brânză	36
Cuvânt de învățătură la vremea Pentecostarului	42
Predică la Coborârea Sfântului Duh	48
Predică de Sfinții Apostoli Petru și Pavel	53
Cuvânt în Postul Sfintei Marii	59
Predică despre Sfântul Ioan Botezătorul și Mântuitorul Iisus Hristos	64
Predică despre iubirea creștină	67
Predică la Sfântul Mare Mucenic Dimitrie	71
Predică la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului	74
Sfânta Liturghie (Locul, timpul, săvârșitorul, însemnătatea și câte liturghii avem)	77
Dacă trebuie să ne spovedim și să ne împărtășim?	84
Rugăciune pentru cei morți	88
Păcatele strigătoare la cer	96
Îndemnuri la ceasul cununiei	105

TRATAREA PASTORALĂ A BOLNAVIILOR (teză de licență în teologie)

Planul tezei	111
Introducere	113
<i>Partea I: Tratarea bolnavilor în general</i>	117
Capitolul I	119
Capitolul II	130
Capitolul III	141
<i>Partea a II-a: Tratarea bolnavilor în special</i>	159
Capitolul I	161
Încheiere	174
Bibliografie	176

PĂSTORUL DE SUFLETE ADUCERI AMINTE

O denie de altădată	179
Părintele Ilie Ilisei – slujitorul dintre două fronturi	
(b de preot prof. univ. dr. Vasile Nechita)	187
Cuvinte și aduceri aminte despre părintele Ilie Ilisei	
(b de preot Vasile Hrestic)	195
Carteade aur a protoieriei	197
Amintiri despre părintele Ilie Ilisei	
(b de preot Adrian Dulgheriu)	201
Un sacerdot	210
Un părinte model de corectitudine și jertfelnicie	
(b de preot Neculai Apostol)	213
Pledoarie pentru neuitare: O lumină în negura vremurilor	
(b de preot dr. Tudorel Neculau)	217
Părintele Ilie Ilisei – icoană pentru preoții de azi	
(b de preoții Constantin și Grigore Andron)	231

Urmele părintelui Ilie Ilisei la Fălticeniei Vechi	
(de preot Gabriel Halde)	233
Un cleric model – preotul Ilie Ilisei	
(de prof. univ. dr. Constantin Ciopraga)	235
Omul care a sfințit locul...	
(de scriitorul Nicolae Turtureanu)	236
Portret printr-o lacrimă în iarnă	
(de scriitorul Horia Zilieru)	239
Din învățăturile personalității harismatice, Părintele Ilie Ilisei	
(de prof. univ. dr. Victor Cireașă)	242
Evocare	
(de conf. univ. dr. Maria Stătescu)	244
Despre destin	
(de inginer Vasile Tofan)	255
Părintele Ilie Ilisei	
(de profesoara Mioara Gafencu)	257
Un posibil crochiu	
(de pictor Gabrel Baban)	261
Viața lui a fost biserica	
(de învățătoarea și interpreta de folclor Maria Tanasă) ...	264
Aduceri aminte	
(de profesor Mircea Riscu)	270
Amintiri despre preotul nostru, părintele Ilie Ilisei,	
și despre parohia Fălticeniei Vechi	
(de ostenitoarea S.O.N.F.E.R. și fiica duhovnicească a părintelui Ilie Ilisei Elena Aioanei)	277
Arc peste timp, amintiri, evocări, întâmplări adevărate	
(de inginer Adrian Miron)	281
Amintiri!	
(de episcopul parohiei Fălticeniei Vechi, Constantin Constantin)	285
Chipul din suflet	
(de profesoara Ecaterina Ilisei)	287
Amintirea de neuitat a părintelui Ilie Ilisei	
(de învățătoarea Maria Lateș)	291

Model de preoție, model de omenie	
(de inginer Aurica Oșean)	293
În mijlocul poporanilor săi	
(de pedolog Geta Chiru)	297
Fațete ale unei încercări de portret poliedric; Un model de	
ostenire preotească	
(de Grigore Ilisei)	300
De Ajun	306
De Sfintele Paști	309
Un slujitor de la talpa Bisericii	311
Căutarea și regăsirea urmelor	314
Prezvitiera cea de toată nădejdea	319
Când văzduhul pogoară, înălțându-ne	323

DUPĂ 40 DE ANI DE LA MAREA TRECERE

Ostenitorul sacerdotal cel parcă neostenit-părintele Ilie Ilisei	
(Grigore Ilisei)	331
Preotul Iliei Ilisei, slujitor harnic în Via Domnului	
Reconstituiri târzii, după 40 de ani	
Preasfințitul Timotei Prahoveanu, Episcop vicar	
al Arhiepiscopiei Bucureștilor	338
Părintele Ilie Ilisei. Pomenire spre neuitare	
(Preot prof. dr. Tudorel Neculau)	350
Preotul Ilie Ilisei: tăceri mărturisitoare	
(Prof. dr. Mihaela Grădinariu)	
Întoarcerea acasă	359
Cuvânt la slujba de reînhumare a preotului Ilie Ilisei	
(1914-1985). Preasfințitul Damaschin Dorneanu, Episcop	
vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților	360
Viața părintelui Ilie Ilisei în date cronologice	366
<i>Arhivă fotografică</i>	373